

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Georgii Buchananani Paraphrasis In primum librum Psalmorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

1
GEORGII BV-
CHANANI PARAPHRASIS IN
primum librum Psalmorum.

PSAL. I. *Beatus uir qui non abiit in consi-
lio impiorum, &c. Carm. gen. 1.*

Felix ille animi, quem non de tramite recto
Impia sacrilegæ flexit contagio turbæ:
Non iter erroris tenuit, sessorue cathedræ
Pestiferæ, facilem dedit irrisoribus aurem:
Sed uitæ rimatur iter melioris, & alta
Mente Deileges noctesque diesque reuoluit.

Ille, uelut rigue que margine cõsita ripæ est
Arbor, erit: quam non uiolento Sirius æstu
Exurit, non torret hyems, sed prodiga læto
Prouentu beat agricolam: nec flore caduco
Arridens, blanda dominum spe lactat inanem.

Non ita diuini gens nescia fœderis, exlex,
Contemptrixque poli: subiti sed turbine rapti
Pulueris instar erūt, uolucris que concita gyro
Aura leuis torquet celeri ludibria uento.

Ergo ubi ueridicus iudex in nube serena
Dicere ius ueniet, scelerisq; coarguet orbem,
Nō coram impietas mœstos attollere uultus,
Nec misera audebit iustæ se adiungere turbæ.
Nam pater æthereus iustorū & fraude carentū
Nouit iter, sensumq; tenet: curuosq; sequuta
Impietas fraudū anfractus scelerata peribit.

A

PSAL. II. Quare fremuerunt gentes? &c.

Carm. gen. 2.

Quid trepidę gętes, uano fremuere tumul-
 Minisq; populi sæuiunt inanibus? (tu?
 Et cum principibus magni coiere tyranni,
 Dominumq; Christuq; Dñi aduersu truces?
 Vincula quin horu fortes dirumpimus, (aiut)
 Et lora nostris demimus ceruicibus?
 At pater æthereus, rerum cui summa potestas,
 Ridebit impotentium irritas minas.
 Tumiusta accensus miseros affabitur ira,
 Et per furorem cæca consilia suum
 Turbabit: Cingamq; meum diademate regę,
 Inquit Sionis iura sanctis collibus
 Qui dabit, & latę fundet mea iussa per orbem.
 Deinde allocutus Dominus est me, Filius
 Tu meus es, genui te hodie: me posce, daboq;
 Omnes ut hæres gentium fines regas,
 Qua circumfusa tellus se porrigit undis,
 Regasq; sceptro sempiternum ferreo:
 Quumq; uoles, tumidosq; premas, frãgasq; re
 Ut ficta fragili uasa franguntur luto. (belles,
 At uos, in populos quibus est permessa pote-
 Et ius ab alta sedę plebi dicitis, (stas,
 Errorum tenebras depellite, discite uerum:
 Seruite Domino cum tremore: gau dijs
 Et timor & Domini accedat reuerętia uestris.
 Ut missum ab illo filium amplectamini:
 In uos ne iustę uindictam exerceat irę,

De

De calle recti deuios. nam quum breui
 Sæuiet iniustos contra iusta ira, scietis
 Quàm sint beati spes in illo qui locant.

PSAL. III. Domine quàm multiplicati.
 etc. Carm. gen. 3.

Heu quanta numero uiribusq; factio
 Me uexat odijs impij!
 Quàm perditorum firma conspiratio
 Coniurat in meum caput!
 Et asseuerant spem salutis in Deo
 Superesse iam nullam mihi:
 Quum tu sub umbra præliantem me tui
 Tam sæpe scuti texeris:
 Quum laudis auctor sis meæ, quum gloria
 Meum corones uerticem.
 Quum nocte Dominus inuocantem me, suo
 De monte sancto exaudiat,
 Curis solutus & recumbo & dormio,
 Resurgo liber à metu.
 Domino excubante, nec meum formidine
 Pectus mouebunt agmina
 Numerosa, nec si sæua feritas omnium
 Coniuret in me gentium.
 Tu Domine in aciem ductor, ut me liberares,
 Prodibis: hostium omnium
 Malasque franges, impiorum & conteres
 Dentes potenti dextera.
 At tu, salutis una spes, populum tuum
 Bonitate solita amplectere.

PSAL. IIII. *Quum inuocarem, exaudiuit me Deus, &c.* Carm. gen. 4.

O Pater, ô hominum, diuûmqz eterna pote-
 Sincera mihi conscie mentis, (stas,
 Qui mihi consilijque inopi, incertoque salutis,
 Imploranti rebus in arctis,
 Tutum pandis iter, latumqz educis in equor:
 Nunc obfesso fraude maligna
 Da mihi te facile, & iustis bonus annue uotis:
 Non dura placabilis aure.
 O hominum cæcæ mentes, quo me usqz relicto
 Intenti mendacibus umbris,
 Sollicita in uanas torquetis pectora curas?
 Tandem credite uera monenti:
 Quem Deus electum miro dignatur honore,
 Per discrimina cuncta tuetur.
 Me Dominus clamâtem ad se, auxiliumqz ro-
 Mitis & exorabilis audit. (gantem
 Ergo Dei, miseri nunc saltem agnoscite nume,
 Et uitijs abssistite prauis.
 Vobiscum in tacito per noctem expédite lecto
 Longi dicta ac facta diei.
 Non pecudum fibris Domino sed mète litatur
 Innocua: si admoueris aris
 Hanc poteris sperare animi securus ab alto
 Dextra munera larga benigna.
 Poscit opes modò degeneres pars maxima uul
 Hæc animos uota una fatigant: (gi,
 At tu me placido tantum bonus aspice uultu:
 Aura tui iucunda fauoris

Me

Me super irradiet: sat amico te mihi felix.
 Alter frugibus horrea stipet,
 Impleat & multas generoso nectare cellas,
 Et congesto gaudeat auro:
 Ast ego, curarum uacuis de nocte recūbam,
 Et sine sollicitudine somnos
 Accipiam: tu securam mihi robore mentem,
 Tu certa spe pectora firmas.

PSAL. V. Verba mea auribus percipe,
 etc. Carm. gen. 5.

○ Potens rerum Deus, aure leni
 Mitis exaudi mea uerba, mentis
 Mente non dura tetricusque tristes
 Percipe questus.

Adspice attentus, mihi quanta tendat
 Vox latus: quando mihi rex Deusque
 Solus es, solum ueneror precorque
 Rebus in arctis.

Manè clamantem Deus æquus audi.
 Nam tuum casta prece, non inanem
 Spem fouens, nomen iubar ante Eoum
 Manè ciebo.

Tu Deus, lætus pietate uera,
 Impij ritus scelus execraris:
 Nec frui prauis studiosa mens te
 Speret amico.

Vis tuos uultus metuit, nefasque:
 Hostis es fraudum & cupidæ cruoris
 Cædis: audacem simulare linguam
 Falsa recides.

A iij

At tua fretus bonitate sacrum
 Limen accedam, tua templa inibo:
 Ritè adorabo tua sancta castis
 Numina uotis.

Tu mihi, ut casses fugiam dolosos
 Hostium, lumen Deus æquitatis
 Dux tuæ præfer, dubioque cæcos
 Dirige gressus.

Hostium uerum fugit ora, pectus
 Incolit fraus spurcitiæq; guttur
 Tetrius putri est quod hiat recludens
 Funera busto.

Lingua adulatrix tacito ueneno
 Blandiens, cæcos meditatur ictus.
 O Deus, rerum ô pater alme, gentem
 Perde nefandam.

Redde conatus Pater alme uanos:
 Quique te linqunt, scelerum suorum
 Sentiant pœnas meritas, ab ima
 Stirpe recisi.

Sed tua semper bonitate tuti
 Gaudeant qui spem posuere in uno
 Te sibi certam impauidi, tuumque
 Nomen adorant.

Nanque tu rectos animique puros
 Larga opum dextra recreas benignus,
 Et tui (tanquam clypeo) fauoris
 Protegis umbra.

PSAL.

PSAL. VI. Domine ne in furore tuo arguas me, &c. Carm. gen. 3.

DUm feruet ira, Domine, dum mens æstuat,
 Ne me merentem corripe:
 Dum sæuientis flagrat in cursu furor,
 Exigere pœnas abstine.
 O parce, parce: languor ægrum conficit:
 Manum salutarem adinoue.
 Corpus, solutis ossium compagibus,
 Enerue uires deserunt:
 Mentemque grauior mœror angit turbidam.
 Quo me usque miserum negliges?
 Quo me usque linques? iam reuerte ac libera
 Aegrum inferum de faucibus.
 Vbi sæua duram mors manum iniecit semel,
 Quis amplius meminit tui?
 Quis mortis alta subrutus caligine
 Nomen celebrabit tuum?
 De nocte pectus anxium suspirijs
 Pulsans, gemensque, lacrymis
 Lauo cubile. strata fletuum madent
 Rorata largis imbribus.
 Caligat acies luminum, doloribus
 Hebetata longis: hostium
 Interque risus & dolos emarcuit
 Color uigorque corporis.
 At tu sceleribus turba gaudens impijs,
 Faceffe, spem pone irritam:
 Lamenta Dominus & meorum fletuum
 Placatus audijt sonum.

A iij

Dominus benignus supplicem me exaudi,
 Orationique annuit:
 Subitus ut hostes obruat pudor meos,
 Vultusque confundat rubor:
 Tristi repente ut palleant infamia,
 Fugamque turpem mœreant.

PSALM. VII. Domine Deus meus in te
 speravi, &c. Carm. gen. 6.

In te salutis spem posui meæ,
 I Seruator orbis: faucibus hostium
 Me libera, qui mente sæua
 Interitum mihi moluntur.
 Si nemo uindex asserat, ut leo
 Imbelles crudus dilaniat pecus,
 Sic me ferus disceperet hostis,
 Innocui sitiens cruoris.
 Si uerus index me merito arguit,
 Nec falsa mendax crimina texuit,
 Si damna pro damnis rependi,
 Nec miseris facilis peperi,
 Me persequatur dum capiat sequens,
 Captumque sternat, stratum & humi pede
 Conculcet, & sceptri superbum
 Proterat abijciatque fastum.
 Exurge, iustas te furor impius
 Meorum in iras excitet hostium.
 Exurge, promissamque redde
 Perfidie Deus ultionem.
 Exurge, terris luceat omnibus
 Augusta maiestas tua, te suum
Accur-

Accurrat agnoscatque regem
Concilium populi, patremque.
O qui potenti sceptrum tenens manu,
Gentes per omnes crimina vindicas,
Me vindica, si ritè pœnas
Ore pio innocuoque posco.
O iuste iudex, cordis in intimo
Quem nil recessu præterit abditum,
Frangere impios ausus malorum:
Fulci animos refouequè iustos.
Securus hostes nil metuo, Deo
Custode: quem simplex animi iuuat
Candor, pios seruat, malisque
Exitium assiduè minatur.
Nam ni redimus, iam gladium tenet,
Iam tendit arcum promptus, & arripit
Ferale telum, & igne sæuo
Lethiferas acuit sagittas.
En, qui nefandum parturijt scelus,
Concepit ærumnam, pariet uelut
Quæ uana per somnum inquietas
Ludificant simulacra mentes.
Fodit dolosam, ut me caperet, scrobem,
Incautus in fossam ipse suam ruit.
In uerticem ipsius recurret
Pernicies, recidentque fraudes.
Ergo expeditus fraudibus & metu,
Rerum parentis iustitiam canam,
Nomenque sanctum: gratiasque
Lætus agam, repetamque laudes.

PSAL. VIII. Domine Dominus noster,
quàm admirabile, &c. Carm. gen. 7.

Gentis humanæ pater atque custos,
Quàm sancta maiestas tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!
Et super cæli radiantis orbis
Tua magnitudo se extulit.
In Dei laudes patefecit ora
Lactens puelli infantia:
Et tuas vires inimica castra
Sensere, & ultrices manus.
Luce quum cælos uitrea serenos,
Pollentis opera dexteræ
Cerno, quum lunam, nitidasque stellas
Per te creatas conspicio,
Quantulus (mecum tacitus reuoluo)
Homo est, ut eius sis memor!
Quantula humanæ est sobolis propago,
Dignere ut illam uifere?
Hunc Deo æqualem propè reddidisti:
Ornasti honore & gloria:
Et tuæ dextræ super uniuersa
Opera creasti principem:
Cuneta uitalis quibus haustus auræ est,
Illi dedisti sub pedes.
Huic boues parent & oues, pecusque
Quodcunq; campis pascitur:
Quique pennarum celeri uolatu
Metitur ales aëra:

Quique

Quique primarum celeri natatu
 Piscis pererrat æquora.
 Gentis humanæ pater atque custos,
 Quam sancta maiestas tui
 Nominis terras stupefecit omnes,
 Sol quas recurrens adspicit!

PSAL. IX. *Confitebor tibi Domine, in
 toto corde meo, &c. Carm. gen. 8.*

Rerum certa salus te cano, gratias
 Exoluo meritas ex animo tibi:
 Et miranda futuris
 Pandam facta nepotibus.
 Tutus præsidio nil metuum tuo:
 Lætus læta canam sed tibi carmina,
 Te laudabo supremi
 Aeternum ætheris arbitrum.
 Spes hostis temere elatus in improbas,
 Conuersus trepida terga dedit fuga,
 Et uirtute potentis
 Dextræ pectus abiit tuæ.
 Tu uindex cupidus exitij mei
 Perdis, tu trepido præsidium es reo:
 Tu litem mihi iudex
 Ex alto dirimis throno.
 Tu gentis ualido robore barbaræ
 Compescis furias: destruis impios,
 Ut nec nomina seris
 Narret fama nepotibus.
 Tu ferrum è manibus detrahis hostium:
 Prosternisque solo funditus oppida,

Et

Et prostrata perennis
Condens nube silentij.

Tu rerum sine fine imperium tenens,
Fixisti solium iustitiæ tibi,
Orbem ut legibus æquis,
Ut iustè populos regas.

Quum vis incubuit foeta superbia
Infræni, miseris præsidium pates,
Tuti pandis asyli
Arcem rebus in asperis.

In te uno meritò spem solidam locant
Qui nouere tuum nomen, & ultimo
Ut discrimine amicos
Nunquam destituas tuos.

Ergo arcis merita laude Sionis
Custodem Dominum pangite: consilij
Decreta ardua gentes
Latè ferte per exteras.

Vindex innocui sanguinis expetit
Pœnas, ui tenues nec finit opprimi
Impunè: applicat aurem
Clamantum querimonijs.

Afflictas bonus ô res propius meas
Contemplare, odijs quem petit improbis
Vis hostilis: & atræ
Mortis faucibus eripe.

Ut qua mole Sion crescit in æthera
Latè conspicua, laudibus efferam
Te, letusque salutem
Acceptam referam tibi.

Demerit meritò fraus sua perfidas

Gentes

Gentes exitio: queis alios plagis
 Irretire parabant,
 Hæfere impliciti pedes.
 O miranda Dei iudicis æquitas!
 Fraudis fraude sua prenditur artifex.
 O res pectoris altis
 Condenda in penetralibus.
 Sic est: interitu deuorat impios
 Improuisa dies: immemores Dei
 Gentes mors inopina
 AÆternis tenebris premit.
 At confusa Deo nuda modestia
 AÆternum Domini non animo excidet,
 Ne clæto miserorum
 Spes frustrabitur exitu.
 Rerum surge parens, neu sine ut impotens
 Aduersus tenues crescat homunculus:
 Et iuris preme frænis
 Gentes arbiter impias.
 Circumsiste tuæ mole potentiaë,
 Terrorem que feris mentibusingere:
 Agnoscat malè firmam
 Sortem gens hominum suam.

PSAL. X. *Vt quid Domine recessisti lon-
 ge? &c.* Carm. gen. 3.

QVónam usq3 custos gentis humanæ tuos
 In rebus arctis negliges?
 Quónam aberis usque, dum pios tyrannide
 Premit arroganter impius?
 O si scelestum uergat in caput scelus,
 Suis-

Suisque pereant artibus.
Dum mentis explet per nefas libidinem,
Sic gloriatur impius,
Sic gaudet in se sempiternum ceu decus
Rectis pararit artibus.
Nec deest nefandam scurra mentem percitus
Turpis lucri cupidine,
Linguam procacem probra cælo dicere
Qui prosequatur laudibus.
At ille cæca turgidus uesania,
Et in futurum improvidus,
Dum machinatur sæua, securus Dei,
Præcogitatum urget nefas.
Seu se tenebris induit nox, seu dies
Lucem refudit auream,
Animum nefandis ille curis carpitur,
Scelusq; comminiscitur.
Nec te futurum cogitat uel iudicem,
Vel perpetrati uindicem.
Hostes minoris æstimat nihilo suos,
Sic ipse secum computans,
Incommodi expers ad senectam usq; ultimam
Securus æuum transigam.
Non cura lætis ulla sese gaudijs,
Non ægritudo interferet.
Os execranda despuit conuicia,
Spumatq; probris & dolis.
Bonis labores continenter pestilens
Lingua & dolores parturit.
Circa uiarum compita infidias locat,
Ut innocentem clam inuolet.

Inten-

Intentus oculis intuetur acribus
In transeuntes pauperes.
Qualis cruentus subter alta delitet
Spelæa conditus leo:
Sic è latebris corde trepido palpitanis,
Infirmioribus imminet:
Et occupatos multimodis nexibus,
Nassæ inuolutos attrahit,
Malisq; subigit: & tenebris occulit
Crudelitatem callidus.
Ah strage quanta transeuntes perculit,
Grassatis istis artibus!
Sic deinde secum colligit malè credulus,
Hæc prorsus ignorat Deus:
Auertit ora rebus humanis sua,
Fandi & nefandi negligens.
Exurge Domine, tolle in altum dexteram,
Librata fige uulnera.
Ope destitutos ne pios silentio
Obliuiofo desere.
Tene impiorum peruicax uesania
Sic audeat contemnere?
Secreta secum corde tacito ut murmuret,
Humana non curat Deus.
Cernis profectò cuncta, cernis: & tuam
Scelestus in manum cadet,
Vt te labores & dolores pauperum
Non præterire intelligat.
Tibi relictus est inops atq; innocens:
Tu tutor orbos protegis.
Tu frange uires impij, uiolentiam

Tu

Tu mentis improbæ doma,
 A stirpe cæsa donec impietas simul
 Eliminetur & impius.
 Tum firma Dominus sæculorum in sæcula
 Sceptra obtinebis imperij,
 Gentesque terræ finibus procul tuæ
 Exterminabis impias.
 Hæc uota duris obruti laboribus,
 Has supplices fundunt preces:
 Animosque stimulis incitati talibus,
 Te lacrymantes postulant
 Pupillum & inopem ut uindices potentium
 Ab impotenti audacia
 Homo ut feroces spiritus ponat, suæ
 Infirmittatis confcius.

PSAL. XI. *In Domino confido, &c.*
Carm. gen. 6.

Qvum spe salutis non dubia fruar,
 Deo que fidam, uos mihi dicitis:
 Facesse rupes in remotas,
 Anteuolans pauidas uolucres.
 Intendit arcum (en aspicias) impius,
 Neruo sagittas admouet, ut petat
 Incogitantes è latebris
 Innocuos, animique rectos.
 At tu potenti Rex bone dextera
 Domas rebelles, & facis irrita
 Decreta uesani furoris
 Contra humiles malè nil merentes.
 Aeterna cæli templa colens Deus,

Et

Et lucido astrorum in folio sedens,
 Humana per terras acutis
 Facta oculis specularum omnes.
 Non iustus illum, non latet impius
 Cuncta intuentem, sed studio ad nefas
 Pronos maligno iustus orbis
 Ex animo moderator odit.
 Super scelestos retia depluet:
 Ignes remisto sulphure flammeos
 Ad impios eliminandos
 Fulmineæ rapiunt procellæ.
 Iustosq; iustus iustitiæ parens
 Amore sancto amplectitur unice,
 Et fraudis ignaram ante uultus
 Assidue uidet æquitatem.

PSAL. XII. *Saluum me fac Dom. &c.*
Carm. gen. 9.

Affer opem, seruator opem fer. pulsa recessit
 Intemerata fides:
 Nuda fides, hominum fugit commercia: uana
 Cum socio loquitur
 Quisq; suo, blanda exercens mendacia lingua,
 Corde scelus meditans.
 Ora Deus fraudum dulci medicata ueneno
 Conterat, & penitus
 Grandiloquam ex ima linguâ radice reuellat:
 Quique pudore carent,
 Dicere nec metuunt, Falsa ad periuria linguas
 Fortiter intrepidi
 Assuescamus, & os age confirmemus ad omne

B

Flagitium. neq3 enim
 Oris fræna mei, linguæ uere pagula quenquam
 Me nisi habere puto.
 At Dominus planctus miserorū, & dura feren-
 Aure trahens gemitus, (tum
 Surgam, ait, atq3 inopē, tuta ut respiret in ar-
 Insidijsq3 procul, (ce,
 Securum statuā. Hæc Dominus. quod ab ore fi
 Cunq3 fluit Domini, (deli
 Auro purius est, auro quod fusile fecit
 Septima flamma coquens:
 Dum fæx in fumos exploratore camino
 Crassa abit & cineres.
 Polliciti memor ergo, malæ mala toxica lin-
 Sancte parens inhibe: (guæ
 Pestifera de gente hominū nos optime custos
 Assere perpetuò.
 Nam latè impietas grassatur libera, passim
 Omnia plena malis,
 Quum penes iniustus est, & iussa malorum
 Sunt metuenda bonis.

PSAL. XIII. *Vsquequo Domine obli-
 uisc. etc. Carm. gen. 10.*

Quouſque rector unice,
 Me destitutum negliges?
 An sempiterna me obrutum
 Obluione deferes?
 Quouſque uultum amabilem
 Iratus abscondes mihi?
 Quouſque curæ turbidæ

Mentis

Mentis quietem distrahent?
 Quousque cor cruciabitur
 Mœroris æstu fluctuans?
 Quousque me prostrato aget
 Hostis triumphos insolens?
 Regnator orbis aspice:
 Opem fer, & lucem tuam
 Infunde, ne mors lumina
 Somno perenni sopiat:
 Ne iactet hostis arrogans
 Me uiribus fractum suis,
 Ne me perosi perfidi
 Meo dolore gaudeant.
 Tu me salutis recreas
 Spe, largus auxiliij: tuum
 Salute parta, laudibus
 Rex magne nomen efferam.

PSAL. XIII. Dixit insipiens in corde
 suo, Non est Deus, &c. Carm. gen. ii.

Sæcum infania callidè
 Indulgens uicis sic loquitur, Deum
 Formido sibi credula
 Commenta est hominum, quum temerario
 Casu fors ferat omnia.
 Ergo flagitijs se penitus dedit
 Secura impietas Dei:
 Nec quisquam ex animo recta sequi studet.
 De templo æthereo Deus
 Ad curas hominum lumina uerterat,

B ij

Si quis non stolidè improbus
 Ad cultum reuocet pectora numinis:
 Omnes in scelera omnia
 Coniurasse putes: fœda, nefaria,
 Detestandaq; perpetrant:
 Nec cuiquam est studium recta capessere. //
 Nam quis recta capesserent?
 Quem sanis aditum consilijs darent
 Quorum nequitia & scelus
 Infecere animos? qui populum meum,
 Ceu prædam fera, deuorant:
 Nec rerum Dominum mente colunt Deum.
 Ast illos gelido metu
 Horror concu. et, iustitiæ Deus
 Quum patronus opem feret
 Infonti: increpitans talibus impios,
 Vobis ludibrio fuit
 Infantum pietas: uos in opum pium //
 Risit studio, preces,
 Spes lentas, trepidas sollicitudines:
 At cui fudit inops, Deus
 Spes & uota bonos ducet ad exitus. //
 O si mittat opem suis
 Speratam Deus è rupe Sionia.
 Nam quum uincula ruperit,
 Exoluetque suos, pectore libero
 Gaudebunt Abrahamidæ,
 Et iusta Isacidæ lætitia frement.

PSAL.

PSAL. XV. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? &c. Carm. gen. 15.

STellata cæli templa quis incolet
 Rex magne tecum? quem statues tuum
 Sanctum super montem, ut malorum
 Liber agat placidam quietem?
 Quem fraudis expers simplicitas iuuat:
 Urgetq; rectum propositi tenax:
 Nec mente sæuus grata blandam
 Edocuit simulare linguam.
 Nec ore mendax exitiabiles
 Concinnat artes: nec mala proximis
 Excogitat, nec dulcem amicum
 Opprobrijs maculat pudendis.
 Qui fastuosum despicit impium,
 Dei timentem suspicit & pium:
 Tenaxq; promissi, fidemq;
 Indocilis temerare pactam.
 Qui non egenos scœnore perdidit,
 Non innocentes munere prodidit.
 In monte sancto, hæc qui peregit,
 Perpetua requie fruetur.

PSAL. XVI. Conserua me Domine.
 Carm. gen. 2.

O Rerum sator, & salus
 Humani generis certa periculis,
 Qui te respicit unum, famulū instatibus eripe.
 Te seruus Dominum libens
 Agnosco, & populis prædico: sed tibi

B iij

Omni ex parte beato officijs nil opus est meis.
 Ergo illuc animum appuli,
 Vt gentem studio prosequerer pio,
 Quam tu ex omnibus unā populis forte rece-
 Ast illi immemores tui (peras.
 Defecere: nouos quisq3 sibi deos
 Effinxere, colentes animi ludicra somnia.
 Horum sanguineas dapes
 Non libabo, epulas respuo: nomina
 Testis nunquā adhibebo, aut fidei fœdera san-
 At fortis populum meæ (ciens.
 Defendet Domini perpetuus fauor,
 Mercedemq3 laborum cumulatam dabit affa-
 O pulchra agricolatio, (tim.
 O præclara mei sors patrimonij:
 Vt florum undiq3 ridēs animū pascit amœni-
 Immortalis honor Deo (tas
 Aeterno, monitu cuius ago dies,
 Arcanisq3 per umbrā stimulor pectora moti-
 Quicquid molior, aut gero, (bus.
 Præsentem Dominum conspicio: is mihi
 Semper dexter adhæret, stabili ne mouear gra-
 Pulsat pectora gaudio (du.
 Cor læto trepidum: lingua tuas auet
 Laudes promere: corpus tacitè spes bona re-
 Nam nec degere Tartari (creat.
 Permittes auimam sub tenebris meam,
 Aut ut putre cadauer resolutū in cineres fluat.
 Tu uitæ reseras uiam:
 De uultu fluuii lætitiæ tuo
 Manant: tu tribuis munifica gaudia dextera.

PSAL.

PSAL. XVII. Exaudi Domine iustitiam
meam. &c. Carm. gen. 5.

A Equus exaudi bone rector orbis
AEqua poscentem: tibi quas profundit
Lingua non mendax, cape non iniqua
Aure querelas.

Ad tuum læsus fugio tribunal,
Et fidem appello: mihi cogitorem
Te peto: oppressos oculis benignis
Aspice iustos.

Sæpe per solas tacitæ tenebras
Noctis arcanos mihi cogitatus
Cautus inspexi, trepidoq; corda
Turbida motu.

Sæpe, ceu flammis, animum probasti
Casibus duris, neq; comperisti
Conscium fraudis scelerumq; fonti
Sæua minantem.

Os fuit concors animo, sonusq;
Sensui: legum monitis tuarum
Pectus innixum scelera impiosq;
Horruit ausus.

Hac uia gressus rege per tuarum
Orbitam legum, dubio uacillent
Ne pedes lapsu, instabilesq; turbent
Lubrica plantas.

Te uoco, duris ad opem periclis
Sæpe tentatam fugio: precantis
Admoue attentam miseris benignus
Questibus aurem.

B iij

Tu bonus fulci tibi qui salutem
 Spemq; committunt: tibi contumacis
 Spiritus cordis tetricus refrēna
 Vindice dextra.

Me uelut pupillam oculi tenellam
 Prouidus muni: procul impiorum
 Impetu, alarum trepidum tuarum
 Conde sub umbra.

Nam meæ uitæ manus impiorum
 Imminet: uallant opibus, superbis
 Intonant linguis, mala dira sæua
 Voce minantur.

Obsident cunctos aditus uiarum:
 Commoda obseruant loca, destinantq;
 Ad meam cædem, facinusq; patrant
 Mentibus absens:

Qualis in prædam leo fertur ira
 Feruidus, qualis catulus leonis
 Lacte depulsus speculatur alto
 Abditus antro.

Surge, conatus, pater, anteuerte
 Impios, stratoq; in humum tyranno,
 Metuo quo nunc furit ille sæuus,
 Eripe ferro.

Neu sine ut me ui premat impotentum
 Diuitum fastus, quibus una cura est
 Dum licet blandæ illecebras caducas
 Carpere uitæ.

His opes terris penitus refossis
 De penu fundis locuplete, uentri
 Sufficis fruges, hilarasq; multa
 Prole penates.

Puritas uitæ mihi te tueri
 Corporis uinclis tribuet soluto.
 Illa lux uerè faciet me ab omni

Parte beatum:

Lux uoluptatum cumulata cunctis
 Gaudijs, quum se sine nube menti
 Pura maiestas dabit intuendam
 Lumine puro.

PSAL. XVIII. Diligam te Domine. &c.

Carm. gen. 1.

TE Deus alme colā, te toto pectore amabo,
 Sancte parēs, mea uis, mea sola potētia, tur
 Præfidiū, spes, & rebus solamen in arctis. (ris,
 Tu clypeus, tu tela mihi, tu certa salutis
 Anchora, tu statio tuti placidissima portus.

Nam simulatq̄ tuas in laudes ora resoluo
 Te uenerans, pacemq̄ petēs, inimica facessunt
 Arma, salus, placidisq̄ comes pax aduolat alis.

Iam me lethiferis mors circumuoluerat atra
 Cassibus, obsessum iam me torrentibus Orcus
 Impediebat aquis, stygia iam cōpede uinctus
 Hærebam, laqueoq̄ pedem retinēte trahebar:
 Hic ego depensus, supplexq̄ humilisq̄ uocaui
 Voce Deū, & dubijs clamaui ad sidera rebus.

Ille super folio residens flammantis Olympi
 Audijt orantem . postquam peruenit in altum
 Clamor, & attentas aduertit questibus aures,
 Protinus è uultu Domini conterrita tellus
 Intremuit, montesq̄ caua compage soluta

B v

Nutarunt, penitusq; imis fremuere cauernis.

Fumeus afflatu de naribus æstus anhelos

Vndabat: rapidæ contorto uertice flammæ

Ore fluunt, uiuâq; animant attacta fauilla.

Vtq; suum Dominum terræ demittat in orbem,

Leniter inclinat iussum fastigia cælum:

Succedunt pedibus fuscæ caliginis umbræ.

Ille uehens curru uolucris, cui flammeus ales

Lora tenens leuibus uentorum adremigat alis,

Se circum furuo nebulæ inuoluit amictu,

Præterditq; cauis piceas in nubibus undas.

Acribus ex oculis uibratæ spicula flammæ

Discutiunt tristes claro fulgore tenebras.

Inde ruit crepitans lapidosæ grandinis imber?

Discursantq; uagæ sinuosa uolumina flammæ.

At uerò ut sancto sermone silentia rupit,

Protinus horrifico tonitru cælum omne remugit,

Grandinis & crebra tellus crepitante procella

Pulsa sonat, ruptisq; micant è nubibus ignes:

Flammiferæq; uolat magnū per inane sagitte,

Fulgurâq; ingeminant: laticum concussa lacu

Pãdithias tellus, & fontibus ora relaxat: (nas

Succutiturq; pauens & fundamenta reuelat,

Et referat chaos. Aeterni sic uox tonat oris:

Sic formidandæ graue spiritus infremat iræ.

Ille salutiferam porrexit ab æthere dextram,

Et me de rapidis pereuntem sustulit undis:

Hostibus eripuit ualidis, & acerba potentum

In me odia elusit: quum me studiosa nocendi

Temporibus duris cæca fraus arte petebat,

Auxilium tulit, & rebus patefecit in arctis

Latum

Latum iter, electumq; à morte reduxit amicū.

Scilicet immunē sceleris mentemq; , manūq;
Adspexit Deus, & merito dignatus honore est.

Quippe nec impietas nec pravi credulus error
Auertere meos recto de tramite gressus.

Ante oculos mihi lex Domini, mihi iussa ueren
Sēper erant animo prēsentia: simplice uero (da
Gaudebam, fraudisq; illo sub teste uoluntas
Libera, flagitium, & scelerum uitauerat artes.

Ergo mihi integre fructū hunc decerpere uite
Munificus dedit, & qui conspicit omnia iustus
Arbiter innocuam cumulauit munere uitam.

Quisq; suis sibi te cōformat moribus: erga
Innocuum innocuus, te sentit amicus amicū,

Inq; bonos bonus es: male cautas callid^{as} artes

Artibus illudis. duro in discrimine seruas

Res humilis populi afflittas, oculiq; superbos

Dei cis elati fastus. tu plebis ab imā

Cœtibus ereptum celebri me in luce reponis:

Illustrasq; meas claro splendore tenebras.

Te duce perrumpo florentes ære phalanges,

Altaq; turrigei supero fastigia muri.

Scilicet, ut sanctus Deus est, sua signa sequu-

Sancta salutiferæ pādīt compendia uitæ. (tis

Illius æterno quicunq; effluxit ab ore

Sermo repurgato flammis sincerior auro est.

Ille suo clypeo fida spe pectora fulta

Protegit, aduersisq; uetat succumbere rebus.

Dicite qui colitis picti ludibria trunci,

Aut ebur, in uarias aut saxa excisa figuras,

Ecquis

Ecquis in æthereo rerum moderatur olympo
Fræna alius dominus? quis terre temperat orbem
Alter, & inuicta quæ uult facit omnia dextra?

Ille Deus uiua mihi ui corroborat artus,
Ostenditq; uiam maculosa labe carentem.
Me pedibus fecit celeri contendere ceruo,
Et procul à sæuis subduxit in alta periclis:
Et tractare manu duro in discrimine belli
Arma dedit facili: solidoq; ex ære rigentem
Flectere & inflexum confringere uiribus arcum.

Ille salutiferi totum munimine scuti
Me tegit, & dextra nutantem fulcit & auget,
Largus opis perq; insidijs oblessa uiarum
Pandit iter tutum, prohibetq; per inuia plātas
Ostento titubare gradu. Te persequor hostes
Auspice, disiectos cōprendo: nec antè reuertor
Quam cecidere animi fracta uirtute minaces,
Affusiq; cadant pedibus, ne surgere possint
Rursus, & antiquas armis reparare ruinas.
Tu mihi diffundis uiuum per membra uigorē,
Et ualidos crudo distendis robore neruos.
Tu bellare doces: tu me quicumq; lacessit (stes.
Sternis humi, trepidosq; fuga mihi disijcis ho-
Clamātes nemo exaudit. Domini prece poscūt
Auxilium: auersam negat implorantibus aurē.
Hos ego, ceu uersat Boreæ uiolentia nubem
Pulueream, impello, & turbatis feruidus insto:
Et pedibus premo, ceu cœnū deforme lutosi
Conteritur triujs. Tu me sine nomine plebis
Contemptu ereptū, populos frænare superbos

Imperio

Imperio facis, & famulas mihi tendere dextras
 Per longinqua iubesignotas oppida gentes,
 Attonitas famæ nouitate, & nomine tantum
 Audito: & blandis uerba assentantia linguis
 Fingunt, nec tutis satis audent credere muris.

Laus, honor, imperiū Dño, qui robore cinctū
 Me tegit, incolumemq; rapit de morte propin
 Qui mihi perfidiā sceleratā ultricib. armis (qua
 Frangere dat, populosq; facit parere uolentes:
 Securumq; uetat belli trepidare tumultus.

Qui mihi præsidio est, populi quū sæua rebel-
 Ira furit, mentisq; malę scelerata retūdit (lis
 Consilia. Ergo feram latē tua facta per urbes
 Finitimas: semperq; meo celebrabere cantu
 Sancte parēs, regē qui dura per omnia tutum
 Esse iubes, cumulasq; opibus: plenoq; fauore
 Ipsum, & perpetuū sobolē amplectēris in æuū.

PSAL. XIX. *Cæli enarrant gloriam*

Dei, & opera manuum, &c. Carm. gen. 6.

INSanientis gens sapientiæ,
 Addicta mentem erroribus impijs,
 Tot luce flammaram coruscum
 Cerne oculis animoq; cælum.
 Hinc disce, prudens quā fuit artifex
 Qui templa Olympi fornice flammeo
 Suspendit, & terræ capacem
 Et pelagi sinuauit arcum.
 Dies tenebras, & tenebræ diem
 Semper prementes perpetua uice,
 Non fortuito res caducas

Ire

Ire monent per inane lapsu:
 Sed tota concors fabrica personat
 Dei tuentis cuncta potentiam,
 Non uoce quæ paucorum ad aures
 Perueniat strepitu maligno.
 Nam nec remotis barbara finibus
 Gens ulla terras incolit ultimas,
 Quæ nesciat certa meantis
 Lege poli stabilem tenorem.
 Quis nocte clara lumine flammeo
 Semper micantes non stupuit globos?
 Aut manè castris prodeuntem
 Quum rutilo uidet axe solem?
 Siue ille Eois fluctibus exerit
 Vultus decoros, sponfus uti nouus
 Auro refulgens, gemme aq3
 Tempora conspicuus corona:
 Seu quum fugacem præcipitans diem
 Curru citato tempora diuidit,
 Artusq3 uiresq3 impetumq3
 Centimano similis giganti.
 Abusq3 Eoo cardine ad ultimam
 Metam occidentis sidera permæans,
 Obliqua uitali calore
 Cuncta creatq3, fouetq3, alitq3.
 Sed ordo rerum & conspicuus decor
 Non sic tuentum lumina detinent,
 Diuina ut arcanis habenis
 Lex animos ad honesta flectit.
 Promissa fraudis nescia lubricæ
 Splendore ueri pectora roborant.

Hac

Hac plectitur culpa æquitate, ut
 Pœna iuuet recreetq; damnum.
 Puro recludunt lumine lumina
 Præcepta: puro religio nitet
 Verenda cultu, quam nec annis
 Cuncta domans minuit uetustas.
 Decreta fas & conscia ueritas
 Astans tabellis seruat aheneis,
 Iucundiora melle, & auro
 Et nitidis potiora gemmis.
 Signata claustris pectoris intimi
 Seruus tuetur iugiter hæc tuus:
 Non inscius custodientem
 Quàm maneat numerosa merces.
 Errata mentis quis meminit uagæ?
 Quæ deprehendet uis sapientiæ?
 Ergo repurga quas refudit
 Clam maculas sinuosus error:
 Fac regna cordis ne sibi uendicet
 Vis impotentis dira superbiæ.
 Sic me malorum è maximorum
 Compedibus facilè explicabis.
 Quæ lingua fudit uerba, quod in sinu
 Secum uolutat mens tacito, accipe
 Placatus, ô nostræ salutis
 Arx, Dominus, Deus, & redemptor.

PSAL. XX. Exaudiat te Dominus in die
 tribulationis, &c. *Carm. gen. 2.*

Cuncta licet ferro latè populetur & igni
 Infana gentis barbaræ crudelitas:
 Tu

Tu

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito.
 Moderator orbis audiet preces tuas:
 Utq; bonus dubijs Iacobum ad sidera rebus
 Cum uoce palmas proferentem exaudijt,
 Annuet oranti, & te maiestate uerendi
 Nomimis, ab hoste sospitem tuebitur.
 Ex adyto sacro arcanis tibi uiribus artus
 Firmabit, animum de Sione fulciet:
 Vota secundabit, memori tua munera mente
 Seruabit. omnis perlitabit uictima. (uet
 Protinus in cineres depasta holocausta resol-
 In astra uoluens flamma lucem splendidā.
 Ille aderit cœptis, casusq; in prospera uertet,
 Euenta finget omnia ex sententia.
 Iā tibi plaudemus reduci, auctoremq; salutis
 Patrium canemus patrio ritu Deum.
 Cuncta Deo grates fora, cōpita, tēpla sonabūt:
 Nomēnq; sanctum prosequētur laudibus.
 Annuet ille pio, quæcunq; rogabitur, ore,
 Latūmq; precibus exitum iustis dabit.
 Quin (scio, nec fallax animū mihi decipit o-
 Regē reducet sospitē Dominus suū (men)
 Mittet opem, sancti reserans sacraria cæli,
 Et præpotenti proteget te dextera.
 Gloria sit Syriæ turmas numerare curules,
 Axēsq; curuis asperare falcibus:
 Fidat equis latēq; uagis discursset habenis
 Sonante Perses arua fidens ungula:
 Hi currus & equos iactent: nos rebus in arctis
 Dei potentis nomen inuocabimus.
 Illis nec currus, nec uis præstabit equorum
 Ne

Conio
 latio sua
 uis. hui
 ex illa

Ne scindat uncis uultus artus unguibus:
 Nos humiles fauor æthereus penitusq̄ iacētes
 Tollet, suoq̄ sustinebit numine.
 Tu seruator opem fer: tu si respicis, arma
 Nec socia cupimus, nec timemus hostica.
 Respiciet, populiq̄ sui Rex optimus omni
 Vocatus hora facilis audiet preces.

PSAL. XXI. Domine, in uirtute tua læ-
 tabitur rex, & super salutare, &c.

Carm. gen. 3.

Q Vòd hoste uicto rex triumphat gaudio,
 Curis solutus anxijis,
 Tibi id fatetur, rex beate cælitum,
 Debere. tu laboribus
 Vires ferendis, tu dedisti è prælio
 Redire duro sospitem.
 Nullam repulsam, uoce quum te supplicè
 Rogaret, unquam adhuc tult.
 Nil in latebris pectoris reconditis
 Spe concupiuit irrita.
 Et uota supra & ante uota hunc omnibus
 Vitæ beasti commodis.
 Gemmis coronam ferre & auro splendidam
 Sacro dedisti uertici.
 Vitam poposcit: mortis illi est addita
 Immunis immortalitas.
 Tu claritatis auctor illi es, inclita
 Per te refulget gloria.
 Felicitatis ei fauor dedit tuus

C

Exemplar ut sit posteris:

Mensura uoti ut matribus sit, quum bene
Blandis precantur liberis.

Tu nempe spes & anchora es fiduciae,
Tu portus in rebus malis.

Te fretus uno firmus omnem perferet
Sortis procellam turbidae.

Tu perduelles comprehendes. tu manu
Poenas reposees uindice.

Ceu flamma clausis aestuans fornacibus
Antiqua siluae brachia

Vorat, furoris sic tui nefarios
Afflatus hostes hauriet.

A stirpe totam demetes propaginem
Semenq; gentis impiae.

Te nanq; contra moliantur abditam
Fraudem scelusq; perfidi:

Et mente praua uota uersant irrita,
Et spes inanes concoquunt.

Te persequente pallidi in fugam ruent,
Inhonesto tergo uulnera

Ferent: in ora, fata dum uitant fuga,
Rursus sagittas diriges.

O qui potenti fræna rerum dextera
Versas perennis arbiter,

Exurge, uires factuas ut hostium
Agnoscat insolentia:

Tum te piorum turba festis cantibus
Orbis parentem concinet,

Votis tuorum supplicum placabilem,
Malisq; formidabilem.

PSAL. XXII. Deus Deus meus respice in
me: quare me derel. &c. Carm. gen. 3.

Cur me relinquis ô Deus? Deus meus
 Cur me relinquis? irrita
 Heu uerba fundo. luce seu terras dies
 Retegit, uocantem me dies
 Frustra intuetur: siue nox silentibus
 Terram tenebris obruit,
 Nox me uocantem nulla non audit, meo
 Nox nulla questu non sonat.
 Tu sanctus ille ciuitatis incola es
 Sanctæ, Ifaci nepotibus
 Tu carmen es: tu fida spes maioribus
 Nostris. salutem qui suam
 Tibi credidère, à te salutis compotes
 Abièrè. salui gratias
 Egèrè duris qui tuam in malis opem
 Petièrè: qui tuam in fidem
 Se dedidère, non tulère dedecus,
 Non hostium ludibria.
 At uermis ego sum, non homo: sum fabula
 Vulgi, infimorum opprobrium.
 Nam turba nostris obuia illudit malis:
 Nutatq; nictatq; & caput
 Motat, labella exporrigit: ludibria
 Verbis acerbat asperis,
 En ille Domino carus, en fiducia
 Securus ille numinis:
 Nunc seruet illum, nunc periculis eruat,
 Quem tanto amore amplectitur.

C ij

O Domine, tu me protinus suscepas
 Aluo parentis editum.
 De te pependi spe, parentis pendulus
 Infans adhuc ad ubera.
 Ab usq; partu tu Deus meus: tuus
 Ex matris aluo me fauor
 Est prosequutus: ultimo in discrimine
 Iam ne recede longius.
 Discrimen instat ultimum: mortis metu
 Cessere amici territi.
 Tauri efferati, tauri obesi me undiq;
 Circundedere: faucibus
 Hiant, leonum more rugientium,
 Quos incitat spes & fames.
 Riuu cruoris corpus omne perluunt
 Ex angue: laxat artuum
 Compago nexus: pectus intra liquitur,
 Ut sole cera, cor metu.
 Exaruerè testæ ad instar coctilis
 Defecta membra uiribus:
 Rigens adhæsit lingua siccis faucibus.
 Iam sto sepulchri ad aggere.
 Me abidi ab omni parte latratu canes
 Urgent, petuntq; dentibus.
 Mihi pessimorum sæua conspiratio
 Manusq; fodit & pedes:
 Et ossa numerant, ossa tralucentia
 Per corporis tensi cutem.
 Tormenta postquam cuncta consumpsit furor,
 Animus adhuc ira tumens
 Se pascit: oculos fatiat, & fruitur meis

Læto

Læto in malis spectaculo.

Partiti amictus sunt meos, tunicæ meæ
Fecere fortes arbitras.

Tu Domine saltem ne recede, ne malis
In ultimis me desere.

Tu robur unus, tu mea es potentia.
Accurre, festinus meæ

Succurre uitæ: destitutum ab omnibus
Defende: sæuorum hostium

Ferrum cruentum pelle: uim rapidam canum
Inhibe: leonum spumeos

Compesce rictus: cornua unicornium
Confringe: serua supplicem.

Tum morte uicta sospes auxilio tuo,
Narrabo fratribus tuum

Nomen, piorum prædicabo cœtibus
Robur, fidem, constantiam.

O mente pura qui Deum colitis, Deum
Laudate puris cantibus.

Semen Iacobi, magnitudinem Dei
Celebrate festis laudibus:

Erga fideles numinis clementiam
Agnosce proles Isaci.

Non spreuit in opis ille solitudinem,
Non pauperum fastidio

Auertit ora. Me uocantem exaudiit,
Vitæq; dulci reddidit.

Ergo per oras ultimas mundi, tuas
Sonabo laudes: gentibus

Te prædicabo, uota te timentium
Præsente soluiam Ecclesia.

C iij

Edet modesta turba fraudis nescia
Vocata sacras ad dapes:
Epulisq; functa, ac satura dulci nectare,
Laudabit auctorem Deum:
Deum sonabit, qui uigore flammeo
In corda se quærentium
Setantus infert, mortis ut procul metu
Perennè uiua gaudeant.
Ergo excitata tam nouo spectaculo
Tellus ab oris ultimis,
Quacunq; colitur, colla sub Domini iugum
Submittet, illi seruient,
Pronæq; Domino supplicabunt omnium
Omnes familiæ gentium.
Nam sempiterno iure Domino competit
Regnum triformis machine.
Ille uniuersis imperabit gentibus.
Rerum potentes illius
Mense accubabunt, & sacri conuiuij
Dapibus referti sub iugum
Cedent uolentes. flectet illi poplitem
Pauper sepulchri in limine,
Qui membra fessis artubus languentia
Fugiente uita uix trahit,
Illumq; longa posterij propagine
Colent, suisq; posteris
Per longa deinceps nuntiabunt sæcula
In me fauorem numinis.
Hoc semen illi seruiet, gens illius
In posterum hæc censebitur.

PSAL-

PSAL. XXIII. Dominus regit me: nihil
 mihi deerit, &c. Carm. gen. 13.

Quid frustra rabidi me petitis canes?
 Quod propositum cur premis improbum?

Sicut pastor ouem, me Dominus regit:

Nil deerit penitus mihi.

Per campi uiridis mitia pabula,

Quæ ueris teneri pingit amœnitas,

Nunc pascor placidè, nunc saturum latus

Fessus molliter explico.

Puræ riuus aquæ leniter astrepens

Membris restituit robora languidis,

Et blando recreat fomite spiritus

Solis sub face torrida.

Saltus quum peteret mens uaga deuios,

Errorum teneras illecebras sequens,

Retraxit miserans denuo me bonus

Pastor iustitiæ in uiam.

Nec si per trepidas luctifica manu

Intentet tenebras mors mihi uulnera,

Formidem duce te pergere: me pedo

Securum facies tuo.

Tu mensas epulis accumulâs, merum

Tu plenis pateris sufficis: & caput

Vnguento exhilaras. Conficit æmulos,

Dum spectant, dolor anxius.

Me nunquam bonitas destituet tua,

Profususq; bonis perpetuò fauor:

Et non sollicitæ longa domi tuæ

Vitæ tempora transigam.

C iij

PSAL. XXIIII. Domini est terra & plenitudo eius, orbis terrarum, & uniuersi qui,
 &c. Carm. gen. 2.

TOta quidē Dñi terra est, & quicquid ubiq;
 Vel parca celat, uel benigna sufficit:

Quiq; colūt montesq; feros, caposq; feraces,
 Vrbesq; sanctis temperatas legibus.

Ille super pelagus solidum connexuit orbem,
 Stabilis ut undas inter instabiles foret,
 Et toties rapidis pulsatis fluctibus, omnes
 Compage firma sustineret impetus.

Cūcta igitur Dñi meritò sunt: sed tamen unam
 Sedem sibi ille dedicauit propriam.

Ecquis eò scādet? cuiue hęc permissa potestas?
 Loco ut beatum fistat in sancto gradum?

Cui manus & mēs est insons, nec uana uolutat
 Animo, nec ulli damna periurus dedit.

Huic Dominus donabit opes: hūc numine dex
 A ui procāciq; eruet calumnia. (tro

Hęc uera est pietas, hac itur ad æthera, ueri
 Sic intueri numinis uultum licet.

Eia aditus referate, fores age pāndite portę,
 Portę perennes sempiternę regię:

Claustra reuellite, limina pādite, magnus ut in
 Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret

Quis nouus hic sanctis succedit sedib⁹ hospes?
 Quis iste multa est inclitus rex gloria?

Ille potens latē Dominus dextraq; opibusq;
 Belloq; multa nobilis uictoria.

Eia aditus referate, fores age pandite portę,
 Portę

Portæ perennes sempiternæ regiæ:
 Claustra reuellite, limina pādite, magnus ut in
 Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret
 Quis nouus hic sanctis succedit sedib⁹ hospes?
 Quis iste multa est inclitus rex gloria?
 Illepotens armis numeroſoq; agmine ductor,
 Hic ille multa est inclitus rex gloria.

PSAL. XXV. Ad te Domine leuauī ani-
 mam, &c. Carm. gen. 14.

Hic fidat armis, plebe se clientium
 Defendat alter, militumq; copijs:
 At te creator orbis uno spes mea
 Pendet, malisq; in rebus unum respicit.
 Tu sancte genitor effice insolentibus
 Ne spes inanes risui sint hostibus.
 Sic me pudore liberabis: nec rubor
 Confundet ora ceteris, in te suæ
 Qui collocarunt anchoram fiducia.
 Frustratur illos spes, & irritæ spei
 Pudor dolorq; torqueat, qui sordium
 Amore sese sordibus contaminant,
 Bonosq; nulla prouocati iniuria
 Vexare gaudent. Mihi per anfractus uagos
 Vitæ, salebras inter & tenebras iter
 Ostende rectum, & erutum sequacibus
 Erroris undis, præuio lucis tuæ
 Splendore deduc ueritatis in uiam.
 Te nempe ab uno pendeo spe, te Deum
 Vnum & salutis columen agnosco meæ.

Si torta uitijis fortè morum regula
 Deflexit, error si sefellit lubricus,
 Fracta illecebris si uoluptatis malis
 Incauta uitijis se iuuenta polluit,
 Benignitatis tu tuæ memor tamen,
 Et lenitatis, (qui parentes mollibus
 Frænans habenis, usq; ab incunabulis
 Orbis paterna es usus indulgentia)
 Miserere. nostris quod negares moribus,
 Tuæ negare non potes clementiæ.
 Nec denegabis, nec precantes bona bonus
 Vacuos repelles: nec uiam poscentibus
 Rectam aberis unquam recti & æqui regula.
 Tu mitis animi amplecteris modestiam,
 Docesq; recti & improbi discrimina.
 Tu dux comesque tuta per compendia
 Ducis carentem fraude mansuetudinem:
 Peccata bonus & facilis obliuisceris:
 Promissa soluis liberali dextera:
 Minuistq; pœnas mitis indulgentia:
 Fidesq; dictis stabilis erga omnes adest
 Qui pacta sacri fœderis non negligunt.
 Hanc ut nepotum sæcla mansuetudinem
 Noscant, tuiq; nominis se gloria
 Latè per omnes fundat orbis angulos,
 Ignosce nostris mitis erratis parens,
 Quæ multa inussit ægritudo, & impotens
 Amor, regi q; contumax ira & dolor,
 Errorq; ueri non acutus arbiter.
 O ter beatum, mente qui pura Deum
 Venera-

Veneratur: illi, quaecunq3 amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectorq3, & omnes actiones prosperat.
Securus animus anxio procul metu
Cunctis fructur affluenter copijs:
Stirpisq3 series longa firmabit domum,
Genusq3 multa floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.
Quin & piorum mentibus mysteria,
Contempta pravis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet sua,
Et sacrosancti fœderis scientiam
(Quæ sola uitæ dux beatæ & regula est)
Docebit. Ergo rex beate cœlitum
Te mente solum quæro, nusquam lumina
Abs te reflecto. tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues è retibus.
O sancte custos hominum, amico lumine
In me intuere, & destitutum ab omnibus
Inopemq3 sancta me tuere dextera.
Curisq3 mentem quæ perurunt plurimæ,
Nouisq3 semper differunt doloribus,
Exolue. pœnis usq3 & usq3 immanibus
Exercitato, & obruto laboribus
Ignosce: culpas mitis obliuiscere.
Heu quanta uis me factionis impiæ
Persequitur armis: quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere!
Tu me periculis libera: tu protege
Eius salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locauit spem suæ

In

In te, nec alijs fedit opibus quàm suæ
Integritatiq̄, & tuæ clementiæ.
Gens quæ tuarum iussa legum amplectitur,
Fac undequaq̄ tuta sit te uindice.

PSAL. XXVI. *Iudica me Domine, &c.*
Carm. gen. 15.

ME ui tyrannus persequitur palàm,
Me clam maligna fraude calumnia.
Te, qui latebras pectoris inspicias,
Appello, rerum conditor optime.

Mens fraudis expers, & manus innocens,
A uiq̄ pura & flagitio: in Deo
Spes fixa, sortis qui uiolentia
Me sæuientis non finet opprimi.

Renesq̄ flammis & penetralia
Scrutare cordis, cæcâq̄ sensuum
Arcana, fufum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex:

Mentem uidebis munificentia
Quæ dona nunquam non meminit tuæ:
Actæq̄ leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.

Procul faceffat, nec socium sibi
Me uana speret lingua: procul domo
Nostra recedat qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.

Odi scelestum consilia, impios
Coetus ueneno peius abominor:
Quorum resultant pectora gaudio
Quum perpetrarunt facta nefaria.

Sed

Sed mente prauī non sibi conscia,
 Lotusq; puris fontibus, ad tuas
 Aras adibo, lætus & offeram
 Lætæ choreæ dux tibi uictimas.

Te nostra pangent tympana, te lyra.
 Te uox canorō consona tympano,
 Lyraq; cœtūq; in celebri tua
 Miranda pandet facta nepotibus.

Tectūq; nomen quo canitur tuum,
 Aedemq; numen qua colitur tuum,
 Mens ardet: absentem retrahunt tuæ
 Quæ templa celant pignora gloriæ.

Hæc ossa tellus ne sine ut obruat
 Inter cruentos barbara barbaros,
 Qui fraudulenta mente coquunt scelus,
 Captant auara munera dextera.

Ergo institutum carpere tramitem
 Pergam innocenter: tu propius meis
 Aurem benignus questibus admoue,
 Ac me periclis tristibus assere.

Per plana firmo quod gradior pede,
 Quod recta sector, muneris est tui.
 Ergo salutis te columen meæ
 Cœtu in celebri laudibus efferam.

PSAL. XXVII. Dominus illuminatio
 mea, & salus mea, &c. Carm. gen. 3.

DEus in tenebris quum mihi præluceat,
 Vitamq; muniat meam,
 Quæ uis aperta terreat me? quæ mihi
 Fraus cæca sit formidini?

Aduer-

Aduersus unum quum scelestæ factio
Cunctas parasset copias,
Dolosa letho quæ tetenderant meo
Ipsi incidere in retia.
Si comminentur castra, si minacibus
Infesta telis agmina,
Securus animi specto castra, prælia
Timore liber in tuor.
Vnum expetiui, & usq; & usq; id expetam,
Curis ut exemptus malis,
Sim sacrosanctæ semper ædis incola:
Augusta mirer atria,
Deoq; laudes personem, artus dum regit
Vitalis auræ spiritus.
Tum me sub umbra conditum tentorij
Celabit, & periculis
Procul remotum, rupis abruptæ uelut
In arce positum, munit:
Ac ne relictum nunc quidem impiæ finet
Vi factionis opprimi.
Victorq; soluam uota, nec uictoriæ
Auctor mihi tacebere.
Audi inuocantem supplicem, & fractum malis
Bonus fauensq; subleua.
Te mens anhelat, uultus ad uultum tuum
Intentus usq; respicit:
Ne conde uultus lumen à me amabilis,
Neu me in tenebris desere.
Seruum per iram ne sine opprimi tuum:
Vitamq; quam debet tibi,
Tuere ab hoste, & è periculis eripe,
O spes

O spes salutis unica.

Me cari amici, me propinqui, me pater,

Me blanda mater liquerat:

At non reliquit, qui pios in asperis

Non deserit rebus, Deus.

Parens benigne me uias doce tuas,

Recta q̄z deduc semita:

Ne uis metusq̄z ab hoste me deterritum

De calle recti detrahat.

Ne me impiorum obnoxium libidini

Relinque. Testes impij

Fingunt malignè falsa de me crimina,

Armantq̄z se mendacijs.

Mens uicta tantis iam fatisceret malis,

Ni spes foueret me tuæ

Benignitatis, post labores anxios

Mox affuturum gaudium.

Viuisq̄z uiuos inter ipse commoda

Vitæ beatæ præstolor.

In rebus ergo turbidis ne concide,

Sed fortis usq̄z sustine.

Te roborabit Dominus, & cor fulciet:

Tu fortis usq̄z sustine.

PSAL. XXVIII. Ad te Domine clamab.

etc.

Carm. gen. 16.

PRinceps stelliferis altior orbibus,

Vitæ præsidium & certa salus meæ,

Aurem supplicijs da facilem meis,

Nesciam similis busta petentibus.

Audi uota parens, quæ tibi profero

Supplex cum gemitu, brachia porrigens

Ad cælum tremulis peruigilignibus,
Cælum templa tuæ conscia gloriæ.

Ne me connumera cœtibus impijs,
Neu tanquam socium plecte nocentibus:
Quorum blanditijs illita mollibus
Lingua est, mens gelido liuida toxico.

Illis nequitix præmia sint suæ,
Et merces studijs æqua nefarijs:
Pro semente legant semina, pessimis
Dignum consilijs supplicium luant.

Non his consilij prouida uis tui
(Qui me conspicuis tollis honoribus)
Infectasue manus à seelere auocat,
Aut infesta odijs pectora mitigat.

Ergo nec series longa propaginis
Florebit, patrias nec soboles opes
Longæua accipiet: sed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.

Laus rerum Domino, qui precibus meis
Se non difficilem præbuit. hinc meæ
Vires, hic clypeus rebus in asperis:
Hinc spes, auxilium hinc nõ dubium in malis.

Hinc cor gestit ouans: carminibus tuas
Laudes ora sonant: qui populum tuum
In rebus trepidis protegis, & tuum
Regem ex insidijs omnibus eripis.

Custodi populum rex hominum tuum.
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PSAL.

PSAL. XXIX. *Afferte Domino filij Dei,*
etc. Carm. gen. 5.

Seu diues auro es, siue opibus potens,
 Seu marte parta clarus adorea,
 Agnosce numen gratus, & huc refer
 Quæcunq; lætum ducis ad exitum.

Huic pange laudes, & prece supplice
 Rerum parentem concilia: & Dei
 Nutu regentis stelliferam domum
 Dignare iustis nomen honoribus.

Cuius liquentes uox grauida pluit
 De nuberores, terrificos ciēt
 Cælo tumultus cum tonitru, maris
 Turbata uentis concitat æquora:

Vox dignitatis plena, nec irritæ
 Vnquam ad patrandum iussa potentia,
 Nudare Cedris seu Libanum iuuat,
 Celsasq; uentis sternere Fraxinos:

Seu uincta saxis saxa reuellere,
 Notisq; montes sedibus erutos
 Versare, taurum uo uerna per auia
 Vexat iuuentæ læta proteruitas.

Ad uocis ictum nubibus exilit
 Elisus ignis, tesqua Arabum tremunt:
 Feræ pauescunt: ante diem fluunt
 Partus acerbi: robora concidunt.

Quæcunq; templo cælum habet aureo,
 Quæcunq; tellus Dædala sustinet,
 Quæ celat undis æquor in abditis,

D

Dei fatentur cuncta potentiam.
 A uoce uindex Pontus inhorruit,
 Vndisq; montes obruit, arbiter
 Aeternæ rerum, quum libuit tibi
 Delere gentes fluctibus impias.
 Te dante uires, non opibus feros
 Horremus hostes, non numero graues
 Te dante pacem, progeniem Isaci
 Cornu beabit diuite copia.

PSAL. XXX. Exaltabo te Domine, &c.
 Carm. gen. 6.

TE nostra semper carmina, te lyra
 Sonabit, orbis arbiter optime:
 De faucibus lethi imminentis
 Incolumis tibi uota reddam.
 Per te superbus nec lacrymis meis
 Insultat hostis, nec fruitur malis:
 Terebus, incertus salutis,
 Auxilium in dubijs poposci.
 Per te receptis uiribus haurio
 Vitalis auræ lumen amabile:
 Nec inferûm sub nocte longa
 Et tenebrisiaceo sepulchri.
 O turba puris dedita ritibus
 Sacrisq; castis, tollite laudibus
 Placabilem uotis parentem,
 Et memori celebrate plectro.
 Vanescit iræ uindictis impetus
 Bullæ fugacis more: Dei fauor
 Bonis manu uitam benigna

Tristitiæ uacuum rependit.
 Si fortè sero uespere fletibus
 Vultus rigamur, mox redit aurea
 Cum luce risusq̄, & iacentes
 Exhilarans animos uoluptas.
 Pacis beatæ quum fruerer bonis,
 Mecum loquebar, De stabili gradu
 Felicitatis nulla fortis
 Me dubiæ quatiet procella.
 Te dante uires, diuitias, decus,
 Te montis instar mœnibus æneis
 Firmante regnum, uanum alebat
 Credulitas mihi blanda fastum:
 Tu me relicto stultitiæ meæ,
 Dextram retraxisti: retro abiit, domum
 Repentè turbatam relinquens,
 Sors leuibus malefida pennis.
 O præses orbis, pectore supplice
 Mox te uocaui, te lacrymis madens
 Opem popo sci. Quid profusus
 Profuerit tibi sanguis? inquam.
 Quis mortis usus postre erit? an tuas
 Laudes sonabunt, factaq̄ posteris
 Miranda muti prædicabunt
 Sub gelido cineres sepulchro?
 Placatus aurem da facilem meis
 Votis, seueros neu querimonijs
 Auerte uultus: pelle membris
 Pestiferi mala dura morbi:
 Tu supplicanti protinus admoues
 Aurem benignus: pro lacrymis mihi

D ij

Risum reducis, pro dolore
 Lætitiámq̄ alacremq̄ plausum.
 Te semper ergo carinina, te lyræ
 Nostræ sonabunt: uox tibi seruiet
 Dicata, præbebitq̄ nostris
 Materiem tua laus Camœnis.

PSAL. XXXI. *In te Domine speraui,
 non confundar in æternum, &c.*

Carm. gen. 10.

IN te locaui spem meam
 Rerum creator optime:
 At tu benignus prospice
 Ne spei pudeat irritæ.
 O iuste uindex fraudibus
 Ab hostium me uindica:
 Audi benignus supplicem:
 Da promptus abiecto manum.

Me rupe serua ut inuia
 Clausum, uel arce ahenea:
 Tu rupis es mihi inuia
 Munimen, arx ahenea:

Ergo ut timori mentibus
 Nomen tuum sit impijs,
 Præi uiam mihi, abditis
 Me libera de castibus.

Tu robur es meum: tuæ
 Commendo uitam dexteræ:
 Me libera pacti Deus
 Tenax, memorq̄ fœderum.

Qui uana stulti somnia

Sectan-

Señtantur, odi pessimè.

Tu certa spes mihi es, meæ

Tu portus es fiducia.

Inter labores asperos

Lumen tuæ clementiæ

Fulgens, repenti turbidum

Perfudit animum gaudio.

Quum me tyrannis impotens

Vrgeret hostis impij,

Iam iam imminentis pallidis

Lethi explicasti faucibus.

Miserere fracti tot malis,

Tot obruti doloribus.

Caligat oculus, mens stupet:

Mœrore corpus tabuit:

Caduca uita elabitur

Per luctus & suspiria:

Interq; clades aridis

Fluxere uires ossibus.

Me ridet hostis, & meis

Insultat insolens malis:

Horrent propinque: cæteri

Vitant metu periculi.

E proximorum mentibus

Obliteror, ceu mortuus.

Contemptior sum ciuibus

Quam lamina testæ fictilis.

Me multitudo opprobrijs

Coram lacescit asperis:

Vim machinatur in meam

Iurata mortem factio:

D iij

Ego interim fiducia
Opis tuæ, dolos, minas,
Iniurias, & hostium
Contemno contumelias.

Tu fila uitæ temperas
Meæ, regisq; tempora:
Tu me impiorum libera
Ab hostium tyrannide.

Ostende vultum amabilem
Seruo bonus tuo & fauens:
Et me tuere, qua soles
Semper tuos, clementia.

Ne sit pudori quod tuam
Imploro opem: pudor malos
Confundat, & silentium
Longum sepulchris sopiat.

Assueta uox mendacio
Sit muta, uox procaciter
Solita bonos laceßere,
Et arrogantes spernere.

O quanta te colentibus
Et quot redundant commoda!
Quot, teste mundo, prosperis
Auges tuos successibus!

Hos protegis reconditos
Procul à minis potentium,
Tuaq; munis in domo
Linguae ueneno ab impiæ.

Tibi perennis gratia
Sit, rector orbis, qui uelut
Munita in arce me procul

Pericu-

Periculis submoueras.

Expes inops uitam fugæ
Quum uix tuerer anxiam,
Mecum ipse dixi, iam truci
Reliquit hosti me Deus.

At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam supplici
Acinuocanti admoueras.

Ergo patrem rerum optimum
Amate candidi & pij,
Qui fastuosos deprimat,
Et obsequentes erigit.

Qui spem locatis in Deo,
Constanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procella turbidæ.

PSAL. XXXII. *Beati quorum remissa
sunt iniquitates, &c. Carm. gen. 15.*

O ter beatum cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas fauor,
Cui fœda morum flagitia obruit
Obliuio so tecta silentio!

O ter beatum cui bonus arbiter
Non imputauit lubrica deuiæ
Errata uitæ, nec reperit dolum
Cæco in recessu pectoris abditum!

Donec fouebam sub tacito sinu
Morbum, solutis languidus ossibus
Artus trahebam, luctificus dolor

D iiij

Questum ciebat non patiens tegi.

Tu me premebas præualida manu
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu rosea dies
Orbem recurrens luce retexerat.

Sic decolorem tabificus cutem
Mœror coquebat: sic macie dolor
Siccabat artus, mellis ut Africæ
Cancri per æstum mitius ardeat.

Tum mente uersa uulnera protuli,
Tibi renudaui uitium meum,
Fraudem retexi: ac tu mihi protinus
Noxa soluto conciliatus es.

Qui mentis ergo pura sacraria
Seruare quærit, te prece supplice
Placet: nec, orbem Pontus ut obruat,
Formidet æstus lethiferi minas.

Tu me periclis eripis asperis
Tutela præsens: tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, ut hostium
Qui uincla fracto carcere depulit.

Nec sat: tenebras pectoris auferam,
Inquis: beatæ qua ferat orbita
Monstrabo uitæ, nec procul à tuis
Vnquam reflectam lumina gressibus.

Mulis equisq; ne similis modò
Sis, bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam nouère, sed asperis
Fracti lupatis seruitium ferunt.

Multa obstinatum nequitiam manent
Tormenta: pura qui dominum fide
Orabit,

Orabit, huic pacem & ueniam dabit,
 Non durus unquam parcere supplici.
 Recti tenaces simplicis, & quibus
 Est grata fraudum nescia ueritas,
 Fauente læti numine gestibus
 Et uoce uestrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII. *Exultate iusti in Domino:
 no: rectos decet collaudatio, &c.*

Carm. gen. 17.

VOs quibus puræ est amor æquitatis,
 Læti pangite carmine
 Orbis auctorem Dominum: æquitatis
 Hoc carmen decet æmulos.
 Tinniat blando chelys hunc susurro,
 Hunc uocalia nablia,
 Docta bisquinis resonare neruis:
 Hic artem manus approbet.
 Huic novos cantus meditemur: uni
 Læti clangite buccina.
 Nam fides dictis rata ueritasq; est,
 Et factis comes æquitas.
 Quippe qui iusti est & amator æqui, &
 Veri fallere nescij:
 Perq; terrarum sola uasta notæ
 Cunctis munificentia.
 Is suo nutu sinuauit orbem
 Lucentem nitidi ætheris:
 Quicquid & puris radijs renidet
 Campis ætheris igneis.

D v

Littus arctauit maris in quieti,
Compressitq; licentiam:
Et penu clausas sinuauit undas,
Vnde in tempore promeret.
Hunc & occasus metuant & ortus:
Hunc unum Dominum colat,
Quisquis extremos ubicunq; fines
Terræ, aut æquoris accolit:
Cuius à nutu uiget, interitq;
Quodcunq; interit, aut uiget:
Cuius immotis tremefacta parent
Cuneta obnoxia legibus.
Qui malas artes populi profani
Ludit callidior suis:
Et suo iniustæ scelerata turbæ
Fraudat consilia exitu.
At quod arcana sibi mente rerum
Auctor proposuit semel,
Dum dies & nox referent se in orbem,
Vsq; immobile permanet.
O quater, plusquam quater ô beatos,
Patronus quibus est Deus!
Quos sibi excepit, propriamq; sortem
Quos dici uoluit suam.
Despiciat mundi pater è beata
Cæli stelliferi domo,
Eque tranquillis adytis, labores
Et curas hominum uidet.
Quippe qui cæcos animi recessus
Humani fabricauerit.

Nec

Nec quod arcano latet in recessu
 Clausum pectoris hunc latet.
 Sperat in cassum numero tyrannus
 Se tutum fore militum:
 Sperat in cassum ualidis lacertis
 Se miles fore sospitem.
 Sape spes fallit præeuntis Euros
 Bellatoris equi fuga:
 At Deus iustos oculo irretorto
 Semper respicit & pios:
 Mortis ut uertat iacula imminentis,
 Diram & sæuitiam famis.
 Vna spes nobis opis hinc, ab uno
 Certum præsidium in malis.
 Ille perfundet sibi dedicata
 Dulci pectora gaudio:
 Ille fidentum sibi spes precesq̃
 Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIIII. *Benedicam Dominum.*

etc.

Carm. gen. 3.

SEu læta fors e fouerit, seu tristior
 Vexarit, omni tempore
 Laudabo Dominum, semper illius meum
 Os personabit laudibus.
 Mihi hæc uoluptas, hoc erit solatium,
 Mihi hoc leuamen in malis.
 Meoq̃ turba tristis exemplo suas
 Solabitur molestias.
 Vnà agite cuncti prosequamur laudibus
 Nomenq̃ numenq̃ illius.

Ille

Ille in periclis me uocantem exaudiſt,
Statimq̄ reppulit metum.

Qui cuncta ad illum conſilia referunt ſua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident, nec repulſæ infamia
Rubore confundet genas.

En, pauper iſte cùm uocaret, omnibus
Hunc eruit periculis.

Dominum timentum caſtra munit Angelus
Demiffus ad cuſtodiam:

Et imminentes arcet hoſtes, & pios
A ui tuctur impia.

Facite periculum, iam ſciētis quàm Dei
Immenſa ſit benignitas:

Quàm ſint beati, ſpes in illo qui ſuas
Omnes opesq̄ collocant.

Gens ſancta Dominum colite: nil deerit Deū
Fideliter colentibus.

Violenta feritas ſentiet famem: bonis
Cuncta affluenter ſuppentent.

Adeſte filij, audite, uobis numinis
Verum timorem ut indicem.

Quicumq̄ curis liberam & longam cupis
Vitam beatus ducere,

Linguae refræna uirus, os nefaria
A fraude purum contine:

Capelle recta, curua uita, dilige
Tranquilla pacis otia.

Deus innocentes aſpiciťq̄, & commodat
Intentus aures ad preces:

Toruo ſceleſtos intuctur lumine,

Et

Et nomen etiam oblitterat.

Iustum inuocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.

Quum spes labores deserit mortalium,
Afflicta quum molestijs

Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malasq; curas diluit.

Iustis labores suggerit semper pijs
Iniua fors conatibus:

Sed qui bonorum semper est custos Deus,
Sortis retundit spicula,

Et ossa seruat ne terantur. impios
Vlciscitur scelus suum.

Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe celsus interit.

Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumq; deserit.

PSAL. XXXV. *Iudica Domine nocentes
me: expugna impugnantes, &c.*

Carm. gen. 11.

Rerum sancte opifex ades,
Et patrocínio protege me tuo:

Et retro refer in meos

Hostes perniciem, quam mihi comparant.

Scutum cum iaculis cape:

Ensem stringe: meis hostibus obuiam

Prodi: dic animæ meæ,

Secura auxilio nil metuas meo.

In uultus pudor hostium

Et turpis subeat dedecoris rubor:

Fœdam

Fœdam corripiant fugam
 Cæcas insidias qui mihi p reparant.
 Ut sæuus Boreas leuem
 Raptat præcipiti turbine puluerem:
 Sic illos trepida fuga
 Vindex præcipites urgeat Angelus:
 Et formidine pallida
 Vindex præcipites comprimat Angelus:
 Sit cœno uia lubrica.
 Et cælum tenebris lurida nox tegat.
 Nam me fraude mala suis
 Conati immeritum prendere cassibus,
 Et cæcam innocuo scrobem
 Effodere, suis cassibus hæreant:
 Et factam exitium in meum
 Cæci & præcipites in foueam ruant.
 Perfusa interea mihi
 Dulci lætitia pectora gestient.
 Mens secura periculi
 Auctorem Dominum lætitiæ colet:
 Et sensus animi indices
 Clamabunt, Domino quis similis Deo?
 Qui fastus grauis improba
 Defendit tenues à uiolentia:
 Vexantemq; opis indigos
 Frangit sæuitiam uindice dextera
 Coniurata calumnia
 In me criminibus sæuit atrocibus:
 Ignotum scelus in meam
 Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
 Compensant odijs malis,

Et

Et uitæ inuigilant exitio meæ.
Illos tabificæ luis
Aegris uisceribus quum dolor ureret,
Squalens ueste ego lugubri,
Ieiunaq; fame pallidus & siti,
Et prostratus humi, Deum
Lenibam lacrymis & prece supplice.
Sic sincerus amici amor
Sub chari interitum luget amiculi:
Sic fratrem gemit unicum
Frater: sic pietas anxia filij
Maternum ad tumulum dolet.
Me fortuna graui si tetigit manu,
Concurfant, mala gaudia
Inter se celebrant: fæx populi coit:
Incauto inuidiam creant:
Proscinduntq; auida me petulantia
Scurræ cum balatronibus.
Dentem dente acuunt, & rabiem uomunt.
Quem finem patientia
Tam lentæ statuas ô pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Desertum rabies trade leonibus,
Acceptum ut referam tibi
Quòd uiuo, & uideo lumen amabile:
Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre uocantibus.
Fac ne spes alat improbas
Semper turba meis læta molestijs:
Neu nutu ac oculis notet,
Exulterq; meis hostis atrox malis:

Qui

Qui sermonibus asperis
Insultat, trucibusq; insidijs petit
Pacatum malè callidus,
Incautum ut tacitis illaqueet dolis.
Non diducere desinunt
Rictum risu: Oculis (euge) oculis diem
Lætum uidimus, inquit.
O qui luminibus cuncta tuentibus
Terras respicis, hæc uides?
Ergo seposita protege me mora:
Iam tandem euigila, & manu
Vltrice indomitam frange superbiam:
Iusto & supplicio preme,
Vindex iuste malos. neu sine de meo
Luctu lætitiã ferant:
Neu secum tacito pectore murmurent,
Euax, rectè habet: omnia
Supra uota cadunt: uicimus, en iacet.
Fœda ignominia luant
Stultam lætitiã. dedecoris comes
Infamis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis:
At cordi quibus æquitas
Est nostra, ac animus nil sibi conscius,
Vitam tristitia procul
Lætã semper agant: ac Dominum ferant
Cæli ad sidera laudibus,
Qui curis famulos liberat anxij.
Semper iustitiã mea
Custos sancte hominum lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus. PSAL.

PSAL. XXXVI. *Dixit iniustus ut delin-
quat in sem. &c. Carm. gen. 18.*

VTexa flammis mille sacrificis cremes,
Oscula des faxis, ingeminesq; preces,
Arasq; donis largus accumules tuis,
Non facies tamen, ut te rear esse pium.
Scelera reclamant, & negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.
Vt cunq; coram blandiare, non tamen
Impietas tacito pectore clausa latet:
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atq; odij perniciem comitē.
Quodcunq; loqueris, fraude tinctū est: respuit
Auribus ingratis qui potiora monent.
Scelus nefandum nocte tota cogitas:
Recta fugis: semper deteriora foues.
O magne rector orbis, indulgentiæ
Munera terra, fretum sentit & astra tuæ.
Quæcunq; cælum amplectitur, parentia
Legibus orta uigent, lapsa caduntq; tuis.
Modus æquitatis & tuæ sapientiæ,
Cunctaq; quæ fecit, cunctaq; facta regit.
Longè niuosis montium fastigijs
Altior est, uasti gurgitibusq; freti:
Humana gens hinc haurit auram & spiritum:
Nec pecudes curam præteriēre tuam.
Hinc cuncta uitæ suppetunt nobis bona,
Dum mens corporeo carcere uincta latet.
Fœtus sub alis uolucris ut tegit suis,

E

Præsidij fugimus spe mala cuncta tui.
 At exul animus morteliber patrium
 Quum repetet limen fidereamq̃ domum,
 Illinc egestas & dolores exulant:
 Nemo feret uotis non potiora suis.
 Passim uoluptas, pura passim gaudia:
 Delitias largo flumine riuus agit.
 Illic perenni uita fonte profluit:
 Vita, grauis fati non resecanda manu.
 Illinc fatiscent mentium caligines,
 Quæ modò sub tenebris pectora nostra pre
 Vultuq̃ radius purus effusus tuo, (munt:
 Lumine nos puræ cognitionis alet.
 Benignitatis interim tuæ bonis
 Qui te cognoscunt & tua facta, fone:
 Qui mente pura ueritatem diligunt,
 Iustitiæ facias commoda ferre tuæ.
 Me nec feroci calcet arrogans pede:
 Exigat aut tectis impia turba meis.
 Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,
 Perpetuò ut lapsos iusta ruina premat.

PSAL. XXXVII. *Noli amulari in ma-
 lignantibus, neq; &c.* Carm. gen. 10.

NE liuor urat æmulus
 Te, si beatos uideris
 Prauos, nec eruis ijs opes
 Fugaciores inuide.
 Nam sic facessit illico

Vmbra-

Vmbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Vt falce secta gramina.

At tu Dei fiducia
Incumbe rectis artibus:
Diuq̄ terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet.

In hoc sit oblectatio,
In hoc uoluptas unica:
Is te fouebit iugiter,
Voti q̄ reddet compotem.

Committe uitam, rem, decus
Illius unī arbitrio:
Animi tibi ex sententia
Confecta reddet omnia.

Illustris auroræ ut iubar
Tua faciet ut sit æquitas:
Vt luce uirtus sit tua
Meridiana clarior.

Perfer modeste, quod tulit
Fortuna læua, neu tumens
Ira impiorum prosperas
Res cerne toruo lumine.

Compesce bilem, noxia
Faceffat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.

Eliminantur impij
Fumo leui uelocius:
Terras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.

Morare paulum, & impium
 Nusquam uidebis: aspice
 Aedes, superbi uix heri
 Agnoueris uestigium:

Modesta bonitas ocio
 Lætam senectam transiget,
 Et incolenda hæredibus
 Paterna linquet prædia.

Clàm rete neçtit impius,
 Bonisq; concinnat dolos:
 Et dente frendens liuido;
 Dolore & ira ringitur.

Hæc cernit ex alto Deus,
 Minasq; uidet irritas:
 Quippe imminentem uertici
 Cladem scelesto prospicit.

Ensemq; stringet improbus,
 Arcumq; tendet, pauperes
 Vt perdat, ac innoxios
 Figat sagittis impijs:

Districtus ensis in sui
 Domini redibit uiscera:
 Frangetur arcus lethifer,
 Et frustra acuta spicula.

Præstat lupellex sobria,
 Recteq; parta recula,
 Quàm rapta per uim diuitum
 Fastidiosa copia.

Malè parta iustus arbiter
 Disperget, & potentiam
 Franget scelesti: dextera

Iustum

Iustum sua tuebitur.

Innoxios fouet Deus,
Ac rem tuetur: prouidet
Longæua ut usq; in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.

Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus,
Nil deerit usq; innoxio,
Famem nec ægram sentiet.

Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditus,
Adeps optimæ ut uictimæ
Vanescit in fumos leues.

Nil donat usq; & fœnerat
Iniustus: at iusto sua
De sorte superat paupere
Quod donet indigentibus.

Iustorum amici prædia
Linquent suæ propagini:
At hostium radicitus
Semen peribit erutum.

Amatq; iustum & dirigit
Eius Deus uestigia:
Dextra ruentem sustinet,
Lapsumq; dextra subleuat.

Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videre memini, nec stipem
Eius petentes liberos.

Iustus misertus pauperum
Dat usq; & usq; mutuum:

E iij

Seræ tamen propagini
Non larga deest opulentia.

Vita scelus nefarium:
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.

Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deserit:
At interibit funditus
A stirpe semen impij.

Iustus beata iugera
Agri tenebit, & colet
Cum prole, donec ultimus
Instabit orbi terminus.

Sermo sapiens & æquitas
In ore semper est bonis:
In corde scripta lex Dei,
Ne pes labet, gressum regit.

Obseruat impius pium
Vt perdat: ast illum Deus
Custodit, ante iudicem
Tuetur à calumnia.

Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges: & dabit
Diues potensq; ut hostium
Cernas superstes exitum.

Vidi potentes impios,
Grauiq; fastu turgidos
Virescere instar laureæ
Amœna propter flumina.

Speculo repentè: en lubricæ

Imago

Imago nusquam gloria:
 Nusquam manent uestigia
 Cunctis grauis potentia.
 Iusti intueri & integri
 Vitæ statumq; & ordinem,
 Videbis alto in otio
 Lætam senectam degere.
 At prompta semper lædere
 Prorsum interibit factio:
 Vitamq; claudet terminus
 Dignus patraris nequiter.
 Iustus salutis collocat
 Omnem in Deo fiduciam:
 Qui fulcit æquos robore,
 Aduersa quum fors intonat.
 Dominus petenti fert opem,
 Et in periculis liberat
 Ab impijs qui se & suam
 Illi salutem credidit.

PSAL. XXXVIII. Domine, ne in furore tuo, etc. Carm. gen. 3.

NE me furoris æstuante incendio
 Seruator orbis argue:
 Neu promerentem quamlibet pœnas graues
 Pergas per iram plectere.
 Hærent medullis penitus infixæ meis
 Tuæ sagittæ dexteræ.
 Iræ tuæ hinc me & inde mentis conscia
 Sic uis pauentem perculit,
 Ut nulla plagis faucij pars corporis

E iij

Non langueat lethalibus:
 Ossa ut solutis artuum compagibus
 Sceleris uenenum attraxerint:
 Sceleris profundo quod meum ceu gurgite
 Caput resorbens obruit:
 Quod in alta rursus me renitentem uelut
 Immane saxum degrauat.
 Veteris cicatrix uulneris recruduit,
 Vomitq̄ tabem luridam.
 Afflictus, humilis ultimis premor malis,
 Luctu situq̄ squalidus.
 Clausumq̄ cæcis feruet in præcordijs
 Vlcus, nec ulla corporis
 Expers doloris pars uacat. Sic debilis
 Et fractus usq̄ & usq̄ sum,
 Malis ut impar uoce lamentabili
 Cor eiuletq̄ & rugiat.
 Dominator orbis, uota nec animi mei,
 Nec te latent suspiria.
 Pauens tremensq̄ turbidum cor palpitat:
 Defecta membra uiribus
 Torpore marcent languido: noctem trahens
 Caligat acies luminum.
 Vicini, amici, & sanguinis communio
 Quos propior admorat mihi,
 Procul abstiterè, fœditatem uulnerum
 Vix sustinentes cernere.
 At prompta semper in meum exitium manus,
 Molita uim nefariam,
 Dolosa tendit continenter retia
 Frau-

Fraudesq̄ uersat impias.

Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim //

Obtorpui silentio,

Elinguis instar & stupentis, crimina

Qui nesciat refellere.

In te reposita est spes mea: ô rerum potens

Rector benignus annue.

Ne risus hosti sim superbo, qui meis

Insultat insolens malis: ⚡

Qui, si uacillent lubrico lapsu pedes,

Læto triumphat gaudio.

Ad perferenda sum paratus uerbera: ⚡

Vibice semper area

Cruenta turgēt exarati corporis

Sulcis flagrorum grandibus.

Merui scelestus fateor, heu merui: nocens

Do iure pœnas debitas: ⚡

Sed inualescit hostis atrox interim,

Viresq̄ sumit factio.

Viuunt, uigentq̄, & immerentem iniuria

Me prosequuntur: pro bono

Malum rependunt: iugiter calumnias,

Quia recta sector, ingerunt.

Tu ne recede longius, neu deseras

Periculis in ultimis.

Accurre: dextram da salutarem, meæ

Salutis auctor unice.

PSAL. XXXIX. Dixi, custodiam, &c.

Carm. gen. 3.

E v

Qvum sæuus hostis me, meo lætus malo,
 Laceſſeret conuitijs,
 Mecum ipſe uerbis abſtinere ab aſperis
 Et iurgijs decreueram:
 Linguae obſeraui clauſtra fræno: pertinax
 Obmutui ſilentio.
 Ac temere ne quid os mali profunderet,
 Verbis bonis clauſi exitum.
 At ignis inſtar, uetitus egredi dolor,
 Exarſit intus acrius.
 Tandem obſtinatæ fræna pertinaciæ
 Perfregit ira, ac talibus
 Dominum rogauit, Mihi meæ uitæ modum
 Qui ſit futurus, indica.
 Quando euolabo liber hoc moleſtiæ
 Faſtidioſo è carcere?
 Tu clauſa nullo ſæcla degis termino,
 In te beatus ac potens:
 At nos quod æui uiuimus penè eſt nihil,
 Ac penè breuius quàm nihil,
 Umbra fugacis inſtar atq; imaginis
 Quam reddit æquor uitæum:
 Idq; ipſum inani in uanitate atq; anxijs
 Aegreſcit in laboribus.
 Animum libido torquet, inflat gaudium,
 Spes tollit, ac timor premit.
 Tumultuamur temerè: congerimus bona
 Incognitis heredibus.
 Quò me ergo uertam? quis laboranti feret
 Opem? quis eximet malis?

Spes

Spes omnis in te: miseræ fontem meæ
 Peccata tolle noxia.
 Nèue esse stultis me finas & improbis
 Despectui & ludibrio.
 Hostis proterui lingua me quum turpibus
 Proscinderet conuitijs,
 Obmutui: iræ uindices pœnas tuæ
 Has esse gnarus scilicet,
 Rector parensq; gentis humanæ tua
 Paulisper aufer uerbera.
 Viresq; linquunt, uita nec semper nouis
 Plagis ferendis sufficit.
 Te persequente scelera pœnis, illico
 Vigor decorq; defluit,
 Tineis peresæ more uestis. O homo
 Caduca res & futilis!
 Parens benigne precibus aurem da meis:
 Neu uerba sperne supplicis.
 Neu lacrymanti auerte uultus hospiti.
 Nanq; hospes hanc terram colo:
 Nec ego, parentes nec mei certum locum
 Habemus hîc: sed in diem
 Solliciti & horas, turbidas molestias
 Vitæ breuis transegimus.
 Igitur seueram paululum abstine manum,
 Fessum ut resumam spiritum:
 Mortis priusquam, reditus unde non patet,
 Transmiserit me ianua.

PSAL. XL. *Expectans expectaui Do-*
minum, &c.

Carm. gen. 16.

Quum

Quum circumfremere me timor & mine,
Intentansq; auidam mors fera dexteram,
Spes caelestis opis fera licet, tamen
Lenibat trepidam sollicitudinem.

Aduertit Dominus, meq; uoragine
Cœnosi implicitum gurgitis extulit:
Ac saxi solidis imposito iugis
Monstrauit facilem qua graderer uiam.

Afflauitq; nouo pectora spiritu,
Suffecitq; suæ materiam nouam
Laudis, quam canerem dulce loquacibus
Neruis, ac numeris lenè sonantibus.

Hæc cernant rapidæ qui uolentia
Fati uel dubijs casibus imputant
Euenta, ac trepidi se Domini in fidem
Dent qui stellifero regnat in æthere.

Felix qui stabili spe Dominum ac fide
Spectat, quem tumidæ pompa superbiæ
Non ad se illecebris ducit inanibus,
Fallaciq; boni ludit imagine.

In nos sancte parens quot uigilantiæ
Et quàm mirà tuæ pignora suppetunt!
Quæ nec mens acie cernere languida
Possit, nec numero lingua retexere.

Aurem mî tacitè uellis, & admones
Quòd labem sceleris nec pretium leuet,
Nec sanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec consumpta focis expiet hostia.

Tum dixi, Venio: quod libet impera.
Adsum sancte parens, iussa capessere
Promptus: ceu tabulis scripta fidelibus
Edunt

Edunt perpetui fata uoluminis.

Huc mens, huc studium tendit, uti tuis
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito. nam tua
Incisa est animo lex penitus meo.

Famam iustitiæ per populos tuæ
Latè præco fero: nec labijs meis
Nec linguæ requies, omnibus ut tua
Terris (ipse uides) nota sit æquitas.

Nec iustum tacui te mala plectere,
Promissi quæ tenacem, & miseris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palàm est, & tua ueritas.

Defendant igitur me bonitas tua,
Promissi quæ fides fallere nescia:
Obsessum quæ malis innumeris tua
Me rerum genitor protege dextera.

Me pœnæ, capitis quæ superent pilos,
Omni ex parte premunt: quas neque luminis
In promptu est acie nosse: animus stupet,
Curarum innumeris obrutus æstibus.

At tu mundi opifex sancte, salutifer
Adsis: auxilium fer cito, & ultimis
Oppressum penitus subtrahere me malis,
Ut prauum pudeat consilij improbos.

Turpem ignominia tristitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo;
Infamem referant consilij exitum
Nostris qui capiunt lætitiã è malis.

Hunc fructum sceleris percipiant sui,
In fraudem ut recidant quam mihi struxerāt.

Frustra-

Frustratus doleatq; & rubeat meas
Qui ridet lacrymas, & fruitur malis.

Qui credunt fidei se penitus tuæ,
Illos auxiliij spes recreet tui:

Ac semper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.

Expes, pauper, inops sim licet: at mihi
Custos rerum opifex peruigil excubat.

Vitæ ô præsidium & certa salus meæ
Adfis, neu trepida me crucia mora.

PSAL. XLI. *Beatus uir qui intelligit su-
per egenum, &c.* Carm. gen. 3.

BEatus ille qui misertus pauperis,
Fert rebus in duris opem:

Nec arroganti despicit fastidio
Prostratum & oppressum malis.

Quem rere fractum & penitus abiectū, Deus
Attollet & solabitur.

Cura fideli Dominus illum muniet,
Et è periculis eruet:

Interq; uiuos sospiti dabit frui
Vitæ beatæ commo dis.

Artus cubili quum dolor prostrauerit,
Opem feretq;, & lectulum

Versabit: omnem prorsus ægritudinem
In dulce uertet gaudium.

Quum me doloris uis acerbi affligeret,
Opem poposci te Deus.

Animæ medere sauciæ (dixi) sui
Sceleris pudendo uulnere.

Dira

Dira imprecatur hostis, ac me deuouet,
Lætus meis incommodis,
Quando interibit, (inquit) & cum corpore
Nox una nomen obruet?
Si fortè quis me uisit horum, corporis
Animiq; morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Lato trahit de pectore.
Foras profectus conditum in præcordijs
Repentè uirus euomit.
In me susurrat clanculum atq; obmurmurat
Scelestâ conspiratio.
Clàm machinantur sçua, in exitium meum
Confilia cuncta conferunt.
Secumq; iactant, Missa certè cælitus
Nunc dira uis mali hunc ligat:
Prostratus hæret: lectulo affixus iacet,
Noctem trahens nouissimam.
Quin & sodalis, & mihi mensa & domo
Coniunctus, & cui maximè
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
At tu salutis auctor & custos meæ,
Benignus in me respice:
Manum iacenti da salutarem, hostibus
Parem ut rependam gratiam.
Tui fauoris pignus id certissimum
Erit mihi, & constantiæ
In me tuendo, quòd malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
Vires recepit corpus, innocentiam

Serua-

Seruaui animus, dexteram
 Te porrigente, qui receperas tuam
 Semper tuendum me in fidem.
 Agnoscat orbis unicum & colat Deum,
 Quem gens honorat Isaci:
 Vnumq̄ laudet, temporum donec uices
 Luces & umbræ diuident.

GEORGII BV-
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 secundum librum Psalmorum.

PSALM. XLII. *Quemadmodum desi-*
derat ceruus, &c. Carm. gen. 13.

Non ceruus fluuios sicauet algidos,
 Ceruus, turba canum quem premit, ut tui
 Cor desiderio carpitur anxio,
 Rerum conditar optime.
 Huc me raptat amor dulcis, & impotens
 Ardor ferre moras. O niueum diem
 Qui templo reducem me statuet tuo!
 O lucis iubar aureum!
 Ieiunus lacrymis pro dape se dolor
 Pascit turba meis obuia dum malis
 Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
 Cur non deserit exulem?

At